
Fistelverzorging in de wijkverpleging.

Carla Hulsman, HBO-V verpleegkundige in opleiding en wijkziekenverzorgende bij Thuiszorg Den Haag.
Conny van der Meijden, staffunctionaris bij Thuiszorg Den Haag.

Liesfistel

Het echtpaar D., mevrouw 92 jaar en meneer 95 oud, wonen zelfstandig in een rustige buurt in Den Haag. In oktober 1994 belt meneer D. de wijkverpleging met de vraag om ondersteuning bij de zorg van zijn vrouw die terminaal is. Bij de intake bleek dat mevrouw een tumor heeft aan de baarmoedermond en uitzaaiingen in de buikholte. Ten gevolge hiervan heeft zij een fistel in de lies. Tot dan toe heeft haar echtgenoot de fistel verzorgd en heeft de huisarts de benodigde materialen daarvoor geadviseerd en voorgeschreven.

De fistel werd verzorgd met steriele, hydrofiele gazen en gefixeerd met micropor. Vanwege lekkages en fixatieproblemen door de lokatie in de lies, moest de echtgenoot het verband meerdere malen per dag verschonen. De wijkverpleging werd ingezet om mevrouw dagelijks te verzorgen, inclusief de fistel.

In eerste instantie is alleen het gaas vervangen door een zacht absorberend compres, gefixeerd met micropor. Door toename van exsudaat en door de moeilijke lokatie traden er weer lekkages op. Dit gaf ook geurproblemen. De wijkverpleegkundige heeft vervolgens advies gevraagd aan een collega gespecialiseerd in oncologie/aids.

Deze adviseerde babystoma-zakjes op de fistel te plakken. Een 2-delig systeem werd geleverd. Dit bracht al enige uitkomst, echter de ring van het 2-delig systeem was oncomfortabel in de lies. Via de verpleegkundige van een bandagist werd een 1-delig UP-zakje ('Little Ones') geleverd. Dit zakje kan tot 4 à 5 dagen blijven zitten. Twee tot drie maal daags werd het zakje gelegeed.

Mevrouw D. is enige weken later overleden, zonder huid- en geurproblemen met betrekking tot de fistel.